

Prietenii pisicii

**Locul pisicii cu mâncare,
este vizitat de animale,
ce-și fac pe acolo cărare,
împreună sau fiecare.**

**Vrăbiile, zglobii și multe,
tot timpul vor să se înfrupte,
pe gard, pe tava cu merinde,
ele se găsesc oriunde.**

**Sar în castronul cu apă,
se stropesc sau se adapă,
parcă formează o sfârlează,
dar, una dintre ele veghează.**

**Deodată,... liniște se face,
cineva vrea să le-atace?...
Nu e decât... un guguștiuc,
care mai este și uituc.**

**A uitat că nu este o glumă
să mănânci cu ele împreună,
ele defilând întruna,
între el și boabe, una câte una.**

**Și-a încercat și el norocul, iar,
dar, și de data asta, în zadar.
Ele tare s-au mai bucurat,
că pe intrus l-au alungat.**

**Dacă toată ziua este așa,
noaptea, la liniște te-ai aștepta,
că n-ar mai fi și alte viețuitoare
să atenteze la a lor mâncare.**

**Doar că melcii, liniștiți și lenți,
nu sunt chiar niște nătăfleți,
își iau casa la spinare
și pornesc după mâncare.**

**Dovada este că pe cărare
sunt urmele lor sclipitoare,
care vin din curte, de oriunde,
și ajung la tava cu merinde.**

**Nu te poți păzi de ei,
deși nu sunt niște zmei,
chiar de sunt așa înceți,
sunt foarte inteligenți.**

**Merg doar pe lângă pereți,
fiind mereu foarte atenți,
ca nu cumva, din întâmplare,
să-i calci noaptea în picioare.**

**Urcă garduri, urcă ziduri,
chiar că ei te pun pe gânduri,
nu fac deloc calea întoarsă
decât sătui și cu a lor casă.**

**În final aș vrea să spun,
că nu este deloc oportun,**

**să faci cumva vreo încercare
să-nvingi unu' c-o casă-n spinare.**